

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Evropský rok dobrovolnictví a dětská sdružení

Se zaujetím, spolehlivě a skromně

Představujeme: Sdružení evangelické mládeže

Evropský rok dobrovolnictví a jeho inspirace dětmi a mládeží

Před dvěma lety se v prostorách pražského Kongresového centra konala dvoudenní evropská Konference o mládeži, jedna ze tří oficiálních akcí českého předsednictví EU věnovaných oblasti politiky mládeže. Tehdejší ministr školství Ondřej Liška na zmíněném březnovém sympoziu, uspořádaném MŠMT ve spolupráci s Národním institutem dětí a mládeže, upozornil na návrh – a osobně ho podpořil – aby byl rok 2011 vyhlášen Evropským rokem dobrovolnictví.

Za připomenutí možná stojí, že s tímto návrhem vzešlým z české strany, přišel Pavel Trantina, reflektující tak zájmy neziskových organizací soustředěných pod „střechou“ České rady dětí a mládeže (ČRDM).

Na konferenci tehdy mj. zaznělo, že dobrovolníci se stávají nenahraditelnou součástí vzdělávacího procesu, neboť stát nemůže pokrýt úplně všechna „bílá místa“ na mapě společenských potřeb. Například tam, kde se objevují sociálně patologické jevy nebo rizikové chování, jsou dobrovolníci – zvláště ti, kteří pracují s mladými lidmi – naprosto nezastupitelní. Dosáhnou totiž až tam, kam stát nikdy dosáhnout nemůže...

Rada ministrů zodpovědných za kulturu pak 24. listopadu 2009 přijala rozhodnutí, jímž se rok 2011 vyhláší „Evropským rokem dobrovolných činností na podporu aktivního občanství.“ Stanovila zároveň, že obecným účelem evropského roku je podněcovat a podporovat úsilí, které Společenství, členské státy, místní i regionální orgány vyvíjejí, aby občanské společnosti vytvořily podmínky pro dobrovolnictví

v Evropské unii (EU). Mají také zajistit větší zviditelnění dobrovolných činností v EU, a to zejména výměnou zkušeností a osvědčených postupů.

Mluvíme-li o dobrovolnictví, máme na mysli dobrovolné aktivity v celé řadě oblastí: ve zdravotnictví, v sociálních službách, kultuře, sportu, ekologii, dále rozvojovou spolupráci a dobrovolnictví mezinárodní, při mimořádných událostech, dobrovolnictví firemní, komunitní – a samozřejmě také v oblasti, která inspirovala toto pojetí letošního roku: totiž v oblasti dětí a mládeže.

Uvádí se, že jen v členských sdruženích ČRDM v současné době celoročně pracuje kolem 26 000 dobrovolníků. „Tyto lidi bychom měli hodnotit podle toho, jak prospěšnou shledáváme jejich práci. Prospěšnou svým dětem, sobě, místní komunitě i celému veřejnému prostoru,“ zdůrazňuje Aleš Sedláček.

-maj-

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace
Ministerstvem
kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13/A8,
ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99
ze dne 29. 3. 1999

Redakce:
Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce:
Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
116 47 Praha 1
tel.: 234 621 210
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito
Michala K. Rocmanová,
akad. mal.
Tiskne REFOS, Praha
Fotografie z archivu ČRDM
a jejích členských sdružení.
Vychází 6x za rok.

Toto číslo vyšlo
v říjnu 2011.

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.
*Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na internetové adrese
archa.crdm.cz*

Práce, matka pokroku, ve mlýně v Oparně

Více než třicítka tomíků se sešla v posledním srpnovém týdnu v Oparenském mlýně. Je to pro mne vždycky radost a dopřávám si ji už sedmý rok.

Mladí lidé za poměrně malý peníz, vydatnou stravu, a hlavně za pobyt v dobré společnosti vrstevníků jiskřivého intelektu prožijí týden v některé z našich základen. Pilně pracují, zejména první dva tři dny je jejich nasazení hodné pickwickovského kapitalismu, dnes nevidaného.

Chodí pozdě spát, dlouho do noci kláboší, zpívají a randí. Ráno mi klnou za formu i obsah budičku, budičku hudebního. Je vždy moc brzy a většinou se netrefím, někdy až o desítky let, do vhodného interpreta.

Po snídani se ale práce rozeběhne.

Proč píšu o takové banalitě? Těší mne, že to jde. Že motivace partou (to zejména), vrstevnickou společností a snad také prostředím, na našich spolkových latifundiích tradičně pěkným, vzkvétajícím a udržovaným – školské

i evropské peníze buď v tomto smyslu pochváleny – učiní své a na konci že je pěkný a viditelný výsledek.

Více než třicítka tomíků z celé republiky se tak sešla i v letošním posledním srpnovém týdnu v čerstvě zrekonstruovaném Oparenském mlýně.

Bylo příjemné vidět, že tam, kde řemeslnická invence předchozích profesijních řemeslníků narazila na své limity a svou (ne)motivaci, uměly mladé ruce dobře a rychle pomoci – tu s předláždění dvora, tu s obložením studny nebo nahrazením šotoliny kolem domu autentickými oblázky z potoka. O své si řekla i protipovodňová ochrana mlýna – úřad povodí se do odstranění různých bariér, které znemožňovaly hladký průtok potoka, zrovna nehnal, svaly mladých mužů si tedy musely poradit jak s obřími kameny na dně, tak s pařezy v řečišti.

Trochu mi, jako tomíckému úředníkovi, chybí tu a tam třeba takové posezení v táborové jídelně. V Opatrně jsem si to mohl vynahradiť v průjezdu, kde se na čerstvém vzduchu snídalo, obědvalo i večerelo.

Občas se jedlo i jídlo od včerejška, podle norem na vyhození. Sláva – a Víte, promiňte!

A ty večery u kytary!

Zvládli jsme dokonce něco na způsob táborové (brigádní) hry. I facebooková generace mladých si ráda hraje, nastojte, a kolikrát jsou to úplné pitomosti, co ji pobaví, nadchnou a zabaví. Stačí zalistovat Zapletalem, Foglarem, Svojsíkem či Chourem, případně zapátrat ve vlastní paměti...

Bude to znít jako hrozná fráze, ale člověk má po takovém týdnu pak větší chuť do všech těch sporů, bitek a debat o peníze, mobility, implementace, veřejné prospěšnosti, publicity a participace, do světa zapleveleného blábolem, slovním balastem bez obsahu, nárazovými ad hoc akcemi, žvanivými konferencemi, přeshraniční participací a pseudospory, které se nevyhýbají bohužel ani našemu neziskovému prostředí.

Takové práci čest.

Tomáš Novotný

Foto Tomáš Novotný

O výsadbu „svatoanežských“ lip je velký zájem

Mládežnické a dětské spolky a organizace vysázejí u příležitosti osmistého výročí narození Sv. Anežky České stovku pamětních lip.

O akci, za níž stojí Česká rada dětí a mládeže (ČRDM), je nebývalý zájem.

Během měsíce září, kdy se jednotlivá sdružení mohla k bezplatnému odběru stromků závazně přihlašovat, byla celá zásoba tří a půl metru dlouhých kmínků lípy srdčité (*Tilia cordata* „Roelvo“), zakoupených ČRDM, beznadějně rozebrána.

„Byl o to opravdu obrovský zájem. Ještě před samotnou uzávěrkou se nám přihlásilo dokonce víc sdružení, než kolika jsme mohli jejich zájem uspokojit,“ konstatuje místopředseda ČRDM Ondřej Šejtka. Dodal, že výsadba je plánována na víkend 5.–6. listopadu, kdy vrcholí Týden dobrovolnictví, spuštěný v rámci letošního Evropského roku dobrovolnictví. Přejemnějším jeden cíl projektu nazvaného Stromy Anežky České je tedy více než zřejmý – neokázale podtrhnout význam nevýdělečných aktivit, mezi něž mimoškolní výchova dětí a mládeže pochopitelně patří.

„Tím, že naše národní stromy budou ve sdruženích vysazovat děti a mladí lidé, prohloubí se v nich nejen zájem o přírodu, ale i o naši historii a státnost.

Zároveň ovšem také tím, že si sdružení budou muset vyjednat a domluvit souhlas s majitelem vytipovaného pozemku, což je ve většině případů obec, prodiskutují zřejmě vyjednávací spolky zase i některá témata týkající se místní samosprávy – a kdoví, někde třeba pamětní strom zasadí i spolu s úředníky,“ vysvětlil další možné efekty, respektive záměry organizátorů Ondřej Šejtka.

Asi 80 procent subjektů, které se k vysazení Stromu Anežky České přihlásily, náleží podle něj k členským sdružením České rady dětí a mládeže; zájem projeví i některé školy či domy dětí a mládeže. Svatoanežské lipky chtějí vysadit například skauti a tomíci, mezi dalšími

nadšenci se objevili pionýři, woodcrafti z Ligy lesní moudrosti, mladí chovatelé, členové sdružení Boii, Sdružení evangelické mládeže a aktivisté z krajských mládežnických rad (za všechny KRDM Karlovarska, RADAMBUK, JRDM).

Souřadnice míst, kde sdružení „své“ pamětnické stromky vysadí, následně zanesou do formuláře na internetových stránkách projektu Kamchodit.cz. Stromky tak mohou rozšířit mapu nekonformních „poutních míst“, kam by stálo za to zajít. Informační tabulky u nich instalované budou navíc šířit slávu Svaté Anežky České i povědomí o těch, jejichž péčí byl strom zasazen a roste – o daném sdružení i o projektovém partnerství.

Projekt ČRDM „Stromy Anežky České“ finančně podpořil ČEZ; v tomto ohledu se organizátoři snaží získat i podporu ministerstva školství.

Tisková zpráva ČRDM

Význam dobrovolné práce s dětmi a mládeží pro společnost

(v pěti bodech):

- 1/ Sdružení dětí a mládeže poskytují rodičům „hlídání“ jejich potomků ve volném čase (prostředí dobré party, náležitě proškolené a zkušené vedení, doplněk školy, mimoškolní výchova)
- 2/ Neformální vzdělávání dětí (dobrovolné, záměrné, logicky strukturované, učí se prostřednictvím praktické aplikace poznatků získaných ve škole; učí se na základě vlastní zkušenosti, mohou chybovat bez obav z postihu – nedostanou špatné známky)
- 3/ Mladí lidé získávají cenné „měkké kompetence“ (zvláště ceněné a poptávané v dnešním světě: kreativita, týmová spolupráce, řešení problémů spjatých s jazykovou vybaveností, multikulturní povědomí, schopnost empatie, smysl pro zodpovědnost)
- 4/ Alternativa pasivnímu a konzumnímu způsobu života (zdravý životní styl, pohyb, pobyt na čerstvém vzduchu, ekologické citění, sociální inteligence, výrazná protialkoholní a jiná primární protidrogová prevence)
- 5/ Odborné kompetence (pokud vytrvají coby dobrovolníci v nastoupené cestě): kvalifikace srovnatelné s výsledky formálního středoškolského či vysokoškolského vzdělávání; přidaná hodnota pro zaměstnavatele.)

Zdroj: Ekonomická analýza vypracovaná

Michalem Menšíkem a Michaelou Vaněčkovou z Moravské vysoké školy Olomouc

Brontosaurům v Himálajích fandí 14. dalajláma

Brontosauři v Himálajích získali v říjnu podporu 14. dalajlámy pro školu ve vesnici Mulbekh, které finančně a odborně pomáhají v jejím rozvoji. Setkání proběhlo v sídle tibetské exilové vlády Dharamsale v Indii.

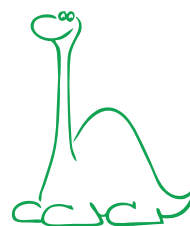
Dalajláma Tändzin Gjamccho na něm přislíbil finanční podporu cca 650 000 Kč ročně. Zároveň vyjádřil souhlas s plánovaným rozvojem podporované školy, který odborně zajišťují členové Hnutí Brontosaurus. Nakonec vyzval další sponzory, aby se k pomoci také přidali.

„Měl jsem ze setkání skutečně pozitivní pocit,“ popisuje architekt Martin Knap své dojmy z audience, „představili jsme, v jaké fázi je škola teď, a potom také, jaké jsou plány do budoucna. Dalajláma skutečně zaujaly problémy, se kterými se obyvatelé Mulbekhu musejí potýkat. Příjemné setkání zakončil dalajláma štědrým rozhodnutím darovat nám 1,5 miliónu rupií ročně,“ dodává. „Je to pro nás velká čest, získat podporu přímo od našeho největšího duchovního vůdce; myslím, že můžu mluvit za všechny z naší vesnice,“ zhodnotil

své dojmy ředitel školy v Mulbekhu Tsewang Norboo. „Peníze využijeme v průběhu dalších let na platy a školení učitelů a taky na stavbu nových tříd prvního stupně.“

„O audienci u dalajlámy jsme dlouho usilovali, protože žadatelů o jeho podporu je skutečně mnoho. Na školy podobné té, jako je mulbecká, se při rozhodování o udělení audience pohlíží seriózněji, pokud mají rozvinutou spolupráci se zahraničními neziskovými organizacemi, jako je tomu v našem případě. Další pozitivní skutečností je, že dalajláma školu v Mulbekhu minulý rok osobně navštívil. Po této návštěvě se svému asistentovi svěřil, že by v budoucnu rád školu podporoval,“ odkrývá pozadí události Jiří Sázal, koordinátor Brontosaurů v Himalájích.

Brontosauři v Himálajích pomáhají k dobrému vzdělávání v Malém Tibetu (Ladakh, sev. Indie) od roku 2006.

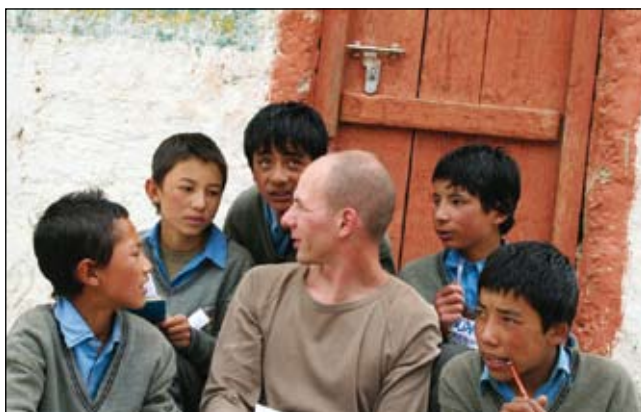
Škole ve vesnici Mulbekh poskytují finanční a odbornou pomoc. V roce 2011 poskytli 750 000 Kč na stavbu nového školního interná-

tu (byl navržen jako ekologická stavba z lokálních materiálů, vytápěný pomocí sluneční energie).

Čeští odborníci asistují při výstavbě nových budov, zpracování výukového plánu nebo výzkumu zájmu komunity a dalších činnostech. Dále brontosauři posílají do Malého Tibetu každoročně dobrovolníky, kteří učí na místních školách.

Brontosauři jsou také partneři evropského projektu propojení českých a tibetských škol přes webové rozhraní s názvem La Ngonpo.

Hnutí Brontosaurus

Se zaujetím, spolehlivě a skromně

Lucie Jakubcová Hajdušková, PhD., je výtvarnou pedagožkou a lektorkou. V týmu Občanského sdružení Letní dům, které se zaměřuje na pomoc dětem z dětských domů, působí od roku 2002.

Co Vás před lety vlastně přivedlo k dobrovolné práci ve prospěch Letního domu a jeho klientely, jaký to byl impuls?

Do Letního domu (dále jen LD) mě přivedly dvě věci: jednak poměrně zásadní zkušenost, kterou jsem si odnesla z vedení tábora pro děti z dětských domovů, zkušenost kterou jsem potřebovala nějak zpracovat, a pak Jan Slavík, odborný garant LD, který v té době působil na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V té době vedl mou diplomovou práci, kde jsem se zabývala zmíněným táborem a dětmi z dětského domova (dále jen DD) a usoudil, že nejlepší způsob, jak mou zkušenost zasadit do reálu a posunout ji dál, bude pokračovat v práci s těmito dětmi, ale pracovat s nimi v organizaci, která má jasně stanovená pravidla, metody a přístup. Motivy k „dobrovolničství“ v LD tedy spíše vycházely z mých osobních a studijních potřeb, než z potřeby pomáhat a dělat něco záslužného pro společnost. Tento aspekt jsem vůbec neřešila.

Umění, respektive arteterapie pojatá jako významný prvek přispívající k začlenění sociálně znevýhodněných dětí z dětských domovů do tzv. praktického života... V čem vůbec tkví ono kouzlo, jak podle Vašich zkušeností funguje?

Umění je fascinující společenský a kulturní fenomén, jednou z jeho funkcí je vyvolávat komunikaci nebo zprostředkovávat komunikaci mezi lidmi a komunikací teď nemyslím nutně „si povídat“, ale asi spíše sdílet. V současné době to platí téměř doslova, pro ilustraci zmíním například Kateřinu Šedou a její projekty, řada lidí je dnes řadí mezi tzv. sociální intervence. V LD umění – výtvarná tvorba, hudba, divadlo – vždycky sloužilo jako podklad, místo k setkání, jako pomocný nástroj k vyjádření toho, co se mi odehrává, na co myslím, co mě trápí. Nad obrazy jsme se potkávali a pomocí nich si vyprávěli různé příběhy, pomocí hudby jsme se na sebe ladili, při divadelnění jsme se zkoušeli vidět v různých rolích a společně jsme něco konkrétního zažívali a o tom všem jsme pak spolu mohli navíc ještě mluvit a vyprávět si. Myslím si, že tohle je

jádru arteterapeutického působení, obě strany jsme se učily spolu být, popisovat naše zážitky, představy a přání a naslouchat si. Děti z DD se tak učí, že jejich role v komunikaci je jiná, než na jakou jsou zvyklé. Učí se, že jsou za ni zodpovědné, že mohou být aktivními aktéry komunikace. Učí se naslouchat sami sobě i druhým. A my jsme se zase učili slyšet je a rozumět tomu, co nám sdělují.

Jak vypadá „v kostce“ takový Váš obyčejný den v Letním domě?

To záleží na tom, k čemu se jako dobrovolník přihlásíte. V LD je řada činností, které je třeba dělat, od administrativy až k přímé práci s dětmi. A každá činnost má jiný rytmus, jinou kostku. Ale asi vás spíše bude zajímat ta přímá práce.

Takže jste dobrovolník začátečník a jste na svém prvním pobytu. Kromě role začátečníka-dobrovolníka máte na pobytu ještě jiné role, s těmi se v průběhu seznamujete, může to být role kuchaře, uklízeče, „chystače“ odborného nebo volnočasového programu, můžete mít roli fotografa, archiváře vytvořených děl, zapisovatele reflexe, atd. K sobě máte vždy někoho zkušenějšího z týmu, kdo vám pomáhá, odpovídá na otázky, podporuje, ale taky kontroluje.

Program dne je jasně strukturovaný (program je připraven už před výjezdem na pobyt a během pobytu se jen drobně uzpůsobuje aktuálním potřebám dětí a týmu) a od něj se odvíjí veškeré činnosti: ráno se vstává kolem osmé, jeden z členů týmu budí děti, ostatní připravují snídani nebo také vstávají. Po společné snídani přichází většinou odborný program, pomáháte

připravit rekvizity, pomůcky a pak dětem pomáháte připravit si místo k tvorbě, po programu přichází reflexe a pak uklízení, do toho se připravuje oběd. Po obědě je chvíle volna pro děti, tým ladí poslední organizační záležitosti. Po volnu přichází opět společný program, na kterém je možné se různě podílet. A potom už je večere, úklid celého domu a večerní hygiena a tečkou za celým dnem je společné povídání v Chýšce. To je místo, kde se na pobytu každý večer scházíme a reflektujeme události dne. Po Chýšce jdou děti spát a tým usedá k poradě – týmové reflexi a připravám na následující den. Povídáme si o všech dětech, co jsme s nimi kdo zažil, co pro ně chystat, apod.

Z čeho jste až dosud měla – pokud jde o působení ve službách zmíněného sdružení – asi největší radost?

Na pobytech jsou to drobné radosti, že dětem chutná, co pro ně připravujete, že spolu uděláme během programu kus práce a že to děti vidí, že se s nimi potkáte na tématech, která jsou pro ně důležitá, že u dítěte, které řeší nějaké závažné téma, dojde k nějakému posunu. Při organizování programů pro děti je radostí to, když se jako tým naladíme, najdeme téma, které nás také oslovuje a jsme aktivní při jeho strukturování. Když zvládáme nástrahy, které si sami nevědomky připravíme, nebo které na nás ušijí děti.

A celkově za těch několik let mám velkou radost z toho, že se LD odborně profiluje a zdokonaluje, oddělily se různé činnosti a projekty, ale přitom na sebe funkčně navazují (např. na projekt pobytů navazuje projekt doprovázení), vznikly metodiky pro práci s dětmi, pro práci s dobrovolníky, pro práci s dětskými díly (obrázky, sochami, texty, atd.) apod. A obrovskou radost mám, když se dětem, které prošly programy LD a odejdou z DD, daří v jejich každodenním životě.

Na co musí být člověk, který by se chtěl dejme tomu vydat stejnou cestou jako Vy, připraven? Nač byste svého eventuálního následovníka či následovnici

určitě nezapomněla upozornit, pokud by Vás požádali coby elévové o radu?

Určitě musí být připraven na tvrdou a náročnou práci, tato práce spolkně spoustu vašeho osobního času a vaší energie. Je to práce, která vyžaduje disciplínu, aktivitu, angažovanost a schopnost improvizovat – umět si poradit. Musíte být zároveň vůdčí, ale vědět, kdy se stáhnout a dát prostor druhým. Když jsem popisovala den dobrovolníka na pobytu v kostce, myslím, že specifikum a náročnost práce i z takového stručného popisu je znatelná. Každý člen týmu má za něco konkrétního zodpovědnost. A děti navíc vyžadují maximální otevřenost a upřímnost, nemůžete hrát žádné hry, nemáte se kam schovat. Neschováte se za žádnou neosobní normu, neberou to, a tohle u sebe zvládnout je taky velmi náročné. Velkým plus je, když máte za sebou sebezkušenostní výcvik, nebo v něm jste, na nich se učíte neschovávat se sám před sebou a být sám k sobě upřímný.

Další náročnou složkou práce dobrovolníka v pobytovém týmu je to, že na každý pobyt je potřeba připravit velké množství věcí, rekvizit, pomůcek pro tvorbu, potravin. Vše se pravidelně balí, vybaluje a zase znovu balí, nosí se různé velké krabice a bedny. Tato práce je nekonečná, ale velmi potřebná pro to, aby na pobytu všechno pěkně klapalo a pobyt měl správnou atmosféru.

Ministr zdravotnictví připravil podle médií reformní legislativní normu předpokládající platbu rodičů za pobyt dětí v dětských domovech (v současné době jde tato úhrada na vrub zřizovatele). Výši platby odvíjí podle věku dítěte: do jednoho roku 45 korun za den,

od jednoho roku do tří let 50 a od tří let výše 55 korun; průvodce dítěte by platil 150 korun za den. Jak by zněl Váš případný komentář?

Uf, tohle je pro mě těžká otázka. Zákony jsem se nikdy moc nezabývala. Napadá mě k tomu jen toto: Pokud chce ministerstvo přenést více zodpovědnosti za péči o děti v DD ze státu na jejich rodiče, pak chtějí po nich peníze mi přijde scestné. Ty děti potřebují, aby se jim rodiče věnovali, a ne aby na ně poslali do DD příslušnou částku peněz. Má-li to být donucovací prostředek, aby rodiče své děti do DD neposílali, pak mi to přijde také scestné, protože to samozřejmě rodiče primárně nedělají, ale dělají to příslušné úřady. Nevím, co touto normou ministerstvo sleduje. Přijde mi, že vybírat peníze není nejzásadnější krok k tomu, aby děti v DD nebyly, důležitější je preventivní práce s rodinou, sanace rodiny.

Rok 2011 byl vyhlášen Evropským rokem dobrovolnictví. Zaznamenala jste nějak osvětovou kampaň k ERD, nebo Vás víceméně mýjí? Co o této akci soudíte – má ve Vašich očích význam – a pokud ano, tedy jaký?

Přiznám se, že jsem kampaň nijak podrobně nesledovala. Zaznamenala jsem, že se dobrovolnictví věnuje více lidí, stává se běžnější součástí každodenního života, všimla jsem si, že se dobrovolnictví věnují různá média, že se dobrovolnictví profesionalizuje. Stalo se z něj aktuální společenské téma. A myslím si, že je to dobře. Mám-li kapacitu udělat něco navíc, něco, co může pomoci druhým, pak nevidím důvod, proč neinvestovat svou energii a čas. V tomto ohledu mi přijde kampaň velmi významná. Přijde mi zajímavé, že jedním z cílů této iniciativy je řešení

stávajících překážek bránících dobrovolným činnostem. Na mnoha místech je to jistě otázka otevřenosti institucí a nějakých zkonstatovaných systémů, ale větší problém vidím v osobním rozhodnutí každého jednotlivce.

Těžko můžu říct, jaký má tato akce celkový význam, ale vím, jakou hodnotu a jaký význam má dobrovolnictví v LD. Ve svých začátcích bylo LD ryze dobrovolnickou organizací a s jejich časem a angažovaností vše stálo a padalo, bylo to velmi organizačně náročné. Postupně se vybudovala širší zaměstnanecká základna, ve které se oddělili projektoví manažeři a odborné týmy pro přímou práci a ty jsou doplňovány dobrovolníky. V současné době není LD na dobrovolnících úplně závislé, což je dobře, protože pro kontinuální a dlouhodobou práci s konkrétními dětmi se narázová pomoc dobrovolníka mívá účinkem. Dobrovolníci, kteří chtějí být v přímé práci, to mají v tomto aspektu v LD náročnější. Navíc noví dobrovolníci musí procházet povinným vzděláváním. LD ale také nabízí řadu jiných činností, ve kterých je možné se dobrovolně uplatnit.

Myslím, že „dobrovolnění“ má v LD nezastupitelné místo, jednak je to neustálý přínos nových podnětů a velká pomoc na mnoha místech, ale také proto, že se často z dobrovolníků nakonec stávají zaměstnanci, střídající své starší kolegy.

Jaké tři vlastnosti Vás nejdříve napadnou v souvislosti se slovem dobrovolník, dobrovolnice?

Angažovaný, spolehlivý, skromný...

Za rozhovor poděkoval Jiří Majer

Klíčení

Tak je tu opět po nějakém čase informační okénko projektu Klíčení. Kdo jste ještě neměl možnost zaznamenat jeho existenci, tak připomínám, že Klíčení vychází z myšlenky podpory rovných příležitostí dětí a žáků.

Hlavním cílem je snaha o zkvalitnění a rozšíření činnosti sdružení Pionýr směřující k dětem a mládeži se specifickými vzdělávacími potřebami, jako jsou například děti s lehkou mozkovou dysfunkcí, děti ze sociálně znevýhodněných rodin, děti ohrožené předčasným odchodem ze vzdělávání, ale i děti nadané. Klíčení usiluje o vytvoření výchovného programu uzpůsobeného pro tyto děti.

Projekt Klíčení má za sebou více než 18 měsíců úspěšné realizace, a to již stojí za krátké ohlédnutí za tím, co všechno bylo vykonáno. Po zahájení realizace projektu a zajištění organizačního záze-
mí proběhlo rozsáhlé dotazníkové šetření mezi dětmi, mladými 15+, učiteli a vedoucími oddílů. Celkem bylo sesbíráno 4645 dotazníků. Cílem realizovaného šetření bylo zjistit potřeby žáků základních a středních škol v oblasti neformálního vzdělávání s důrazem na zjišťování potřeb praktické aplikace a upevňování znalostí a dovedností získaných v rámci školní výuky. K dalším výstupům patřily oblasti rozvoje sociálních kompetencí, které pracovníci v oblasti neformálního vzdělávání a současně i pedagogové považují za nedostatečně pokryté. Z výše uvedených dotazníků mimo jiné vyplynulo, že:

„Děti...“

- mají zájem se sdružovat (chtějí někam patřit, být s přáteli), hrát skupinové hry a zažívat legraci s kamarády.
- chtějí sportovat (rekreačně, nikoliv

vrcholově), mají zájem o soutěžení, ale pocit vítězství pro ně není rozhodující.

„Mladí...“

- mají zájem sdružovat se v klubech pro 15+, chtějí být v partě přátel, kde bude nabídka aktivit co nejpestřejší, aby si mohli vybírat.
- chybí jim v nabídce klubů především zaměření na historii, kulturu a další oblasti doplňkového vzdělávání.

„Vedoucí oddílů...“

- mají povědomí o tom, jaké studijní výsledky mají děti v jejich oddíle, a přizpůsobují program činnosti jejich schopnostem.
- uvítají informace o práci s dětmi se specifickými vzdělávacími potřebami

a zdůrazňují, že nejhůře se jim do činnosti zařazuje technika a kultura.

„Učitelé...“

- zdůrazňují, že u dětí by měly být více rozvíjeny komunikační dovednosti, manuální zručnost, pohybové dovednosti, samostatnost a logické myšlení.
- zdůrazňují, že nejvíce chybí možnost neformálního vzdělávání pro děti v 8. a 9. třídách a pro mladé ve věku 17–19 let.

Na základě výstupů z tohoto šetření vytvářely čtyři odborné týmy vzdělávací programy. Výsledkem jejich roční práce jsou čtyři samostatné moduly obsahující rozmanitou nabídku aktivit pro činnost oddílů.

Nyní se projekt přesunul do tzv. ověřovací fáze, která probíhá na vybraných pionýrských subjektech po celém území Česka (konkrétně je zde zapojeno 9 krajů). Pionýrské skupiny a oddíly budou v rámci roční činnosti ověřovat kvalitu připravených vzdělávacích programů (budou moci vyzkoušet řadu rozmanitých aktivit). Na základě jejich zpětné vazby dojde k případným úpravám modulů a jejich následné publikaci i pro další sdružení mimo Pionýr.

Další informace o projektu na internetových stránkách www.kliceni.cz nebo na emailu kliceni@kliceni.cz, případně na telefonu 777 793 688, kde vám všechny dotazy rádi zodpovíme.

Jakub Šťástka

organizační tajemník projektu

klíčení
ROSTEME S DĚTMI

Zeptali jsme se...

**Mgr. Petra
Vymětalíková**

pracuje od letošního srpna jako koordinátorka Evropského roku dobrovolnictví na Odboru mládeže Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Jak dlouho jste pracovala jako dobrovolník, než jste se dostala k Evropskému roku dobrovolnictví?

Mé dobrovolnické zkušenosti jsou především ze zahraničí – mezi ty nejdelší patří jeden rok jako dobrovolník Evropské dobrovolné služby (EDS) v Gruzii a tři měsíce ve Vietnamu na stáži GLEN.

V jakém sdružení? V jaké oblasti?

V tamních malých nestátních neziskových organizacích (NNO) zaměřujících se především na práci s místní mládeží.

A kolik hodin měsíčně Vám to dobrovolničení zabralo?

Poslední mou dobrovolnickou zkušeností je EDS, podle jejich pravidel pracuje dobrovolník cca 6 hodin denně, za měsíc tedy asi 120 hodin.

Stíháte nějakou dobrovolnickou činnost i teď?

To už opravdu nestíhám:-)

-mkr-

Glosa: Být dobrovolníkem...

... pro mne znamená vykonávat něco potřebného a nechtít za to peněžní odměnu.

Důležitou podmínkou pro mě, abych mohla být dnes dobrovolníkem, ale je, že mám práci a jsem finančně zajištěná, a pak že mám dostatek volného času. Což je v oblasti vzdělávání, ve které dnes působím, docela logistický oříšek.

Situace, kdy jsem do sdružení Letní dům přišla, byla úplně jiná než dnes. Tehdy jsem byla studentkou a nechodila jsem do práce, tudíž jsem se mohla v rámci svého studia a volného času uplatnit v LD. Navíc mě finančně podporovali rodiče, takže jsem se ani nemusela zabývat tím, jestli za svou práci dostávám, nebo nedostávám zapláceno.

Moje motivy pro „dobrovolničení“ byly jiné, než dělat něco záslužného pro společnost. Viděla jsem v tom především možnost, jak profesně růst, jak se něco nového naučit v oboru, ve kterém chci po zakončení školy působit.

Motivy, se kterými dobrovolníci vstupují do činností, ale nemusí ladit s potřebami organizací, které dobrovolníky hledají. Např. v Letním domě moje motivy tým znejišťovaly, přišla jsem jako dobrovolník do přímé práce s dětmi, která vyžaduje kontinuální a dlouhodobé působení. Je to proto, že při práci typu LD navazujete s dětmi vztah, dětem chvíli trvá, než si na vás zvyknou, než vás přijmou, a když se tohle všechno stane, tak vy máte diplomovou práci napsanou a v podstatě nemáte další důvod v dobrovolnické činnosti zůstat.

Ale organizace a typ práce to vyžaduje jinak. Proto si myslím, že je třeba, aby si každý dobrovolník na otázku po svých motivech upřímně odpověděl.

Lucie Jakubcová Hajdušková,
výtvarná pedagožka a lektorka, Letní dům

Jsou jich tisíce.

Svůj čas a energii dávají ostatním.

Prací s dětmi pomáhají růst nám všem.

Přesto jsou tyto dobrovolníci neviditelní.

Pomozte nám to změnit!

Jste umačkání dětmi?

O pionýrském projektu Umačkání dětmi jste se už mohli mimo jiné dočíst i v Arše (02/20101, str. 17), v e-mailových zprávách z ČRD, na Adamu atd., proto jen ve stručnosti připomeneme, že jde o kampaň, připravenou k Evropskému roku dobrovolnictví, oslovující veřejnost s cílem posílit prestiž dobrovolné práce s dětmi a mládeží.

V první části jsme se ptali, co je tou nejdůležitější vlastností dobrovolníka, který svůj čas a energii věnuje dětem. Hlasů se sešlo přes dva tisíce – od dětí i dospělých. Kromě nejčastějších odpovědí, že by měl být hodný, trpělivý, přátelský, zábavný a zodpovědný, jsme se dočetli i dost zábavných názorů, jako např. že by měl umět vařit, mít u sebe vždy pištálku, dlouhou spací čepici s bambulí či by měl zvládnout zahnat upíry... Ale i za ně děkujeme!

V druhé části projektu shromažďujeme jména lidí, kteří ty nejdůležitější vlastnosti mají a navíc je využívají v práci s dětmi – zkrátka jména správných dobrovolníků, kteří jsou „umačkání dětmi“.

I vy se jistě takové znáte. Už je tam pěkná řádka jmen, tak ji ještě rozšiřte – je to sice „jen“ symbolické poděkování, ale i to může potěšit.

Vyjáďřete se na www.umackanidetmi.cz do 15. 11. 2011!

O Limě a dobrovolnictví v Peru

Alice Vybíralová je dobrovolnicí vyslanou sdružením Duha do hlavního města Peru, Limy. Účastní se tam projektu „Inhabitans of the World“.

Je mi 26 let a třetí měsíc pracuji jako dobrovolnice Evropské dobrovolné služby (EDS) v Limě, Peru v neziskové organizaci CENCA – *Instituto de Desarrollo Urbano*, která má za

cíl zlepšit situaci bydlení v chudinských čtvrtích Limy. O EDS jsem se dozvěděla od kamaráda, který byl rok dobrovolníkem v Dánsku. Když jsem dokončila vysokoškolské studium ekonomie a nenašla práci, která by mě bavila, začala jsem se poohlížet po EDS, jelikož je výbornou příležitostí získat zkušenosti, a v neziskovém sektoru bych ráda pracovala i po návratu. Hned druhá zasláná žádost vyšla – Peru. Oblast práce mi přišla velmi zajímavá a Peru jsem nemohla odolat.

Hned po příletu jsem zjistila, že zvěsti

o tom, že Lima není moc pěkné město, nelhaly. Teď v zimě se navíc zdá ještě ponuřejší, než ve skutečnosti je. Také kvůli mlze, která v zimních měsících město nepřetržitě zakrývá. Lima je šedá, hluchá, plná smogu kvůli starým dopravním prostředkům, doprava je chaotická, silnice věčně ucpané, řidiči na sebe neustále troubí. Je tu málo veřejné zeleně. Ale ani turistům toho Lima moc nenabízí. V centru jsou jen dvě pěkná náměstí a pár kostelů. Většina zbývajících koloniálních domů chátrá. Několik málo čtvrtí „na úrovni“ je na evropské poměry ve všech ohledech průměrných. Ale nic není tak tragické, když vysvitne slunce.

Centrum Limy obklopují chudinské čtvrti, které působí depresivním, a hlavně nekonečným dojmem. Jsou postaveny svépomocí, jak je místní obsadili a postupně budovali. Podmínky bydlení jsou tam víc než špatné; lidé bydlí v chatkách bez kanalizace, s provizorním rozvodem elektřiny a vody. Matky

jsou v domácnosti a starají se o svou kupu dětí, zatímco otcové pracují za minimální plat v nejistých zaměstnáních. Čekala jsem, že místní situace nebude nejlepší, ale to, že bude žít v chudobě naprostá většina obyvatel, mě šokovalo.

Právě v takovýchto čtvrtích působí organizace, ve které pracuji. Peníze na své projekty získává od zahraničních nadačních fondů, například německého *Misereoru*. Projekty poskytují obyvatelům chudinských čtvrtí – *asentamientos humanos* – technickou a právní pomoc (např. při komunikaci s úřady), ale také různá školení a pravidelné semináře, jak lídrům jednotlivých *asentamientos*, tak i jejich obyvatelům, aby se zorientovali ve svých problémech a byli si schopni sami zorganizovat jejich řešení. Cílem jednoho projektu, který právě vypracováváme, je poskytnout specializované vzdělání mladým lidem z chudinské čtvrti San Juan de Miraflores. V této fázi projektu probíhá dotazníkové šetření, jehož cílem je popsat ekonomickou situaci vybraných jednotlivců, jejich motivaci, vzdělání a situaci v rodině. Na základě těchto informací projekt zpracujeme a pošleme žádost o financování.

Ze začátku pro mě a dalšího dobro-

volníka EDS v Cence, Itala Mirka, bylo těžké se zapojit do práce, jelikož nám nikdo ze spolupracovníků nepřiděloval konkrétní úkoly a každý se věnoval své práci. Po dvou měsících jsme se ale postupně zapojili do dvou projektů, takže se účastníme schůzí pracovních týmů, pomáháme s organizací, jezdíme do *asentamientos humanos* na setkání s obyvateli, podílíme se na školení obyvatel, píšeme žádosti o financování projektů atd. Práce je zajímavá a rozhodně ne monotónní, ale je nutné si zvyknout na peruánský rytmus: vše má svůj čas a na vše je třeba si počkat. Práce v *asentamientos humanos* je náročná, je těžké něco organizovat, jelikož na místní obyvatele není moc spolehnouti a člověk vždy musí počítat s různými alternativami. Jedna cesta do *asentamiento* navíc často zabere i dvě hodiny a je dvojnásob unavující kvůli limské dopravě. Odměnou za vynaložené úsilí je ale pro nás viditelná vděčnost obyvatel těchto čtvrtí, kteří mají zájem na změně svých životních podmínek a jsou rádi, že na své problémy nejsou sami a že se o ně někdo zajímá.

Život v Limě pro cizince není procházkou růžovým sadem. Jako vysoká světlovláška vyčnívám z davu, protože Lima rozhodně není multikulturním městem a všichni Peruánci jsou snědí, tmavovlasí a malého vzrůstu. Takže se nevyhnu neustálým pohledům a v *asentamientos humanos* pro mě není moc bezpečné se pohybovat bez doprovodu, kvůli místní kriminalitě. Peruánci si potrpí na jídlo, ulice jsou posety levnými restauracemi s dobrým domácím jídlem. Ne pro nic za nic se o Limě říká, že je hlavním jihoamerickým městem jídla. Ale hospody tu, kromě turistických částí města, neexistují, takže si člověk nemá večer kam zajít na pivo, protože v restauracích se alkohol neprodává. Naštěstí jsme už objevili pár barů, kde se tančí nejen na latinskoamerickou hudbu, takže splíny chodíme zapíjet tam. Když zůstaneme večer doma, mícháme si typický koktejl *pisco sour* z hroznové pálenky *pisco* s limetkami a vaječnými bílky.

Přes náročné začátky si pomalu zvykám na místní realitu a snažím se najít své radosti všedního dne. Strávený rok tady

bude náročný, ale doufám, že má práce v ohrožených oblastech bude alespoň trochu k užítu.

Alice Vybralová

Dobrovolnice z Duhy tváří kampaně k ERD

Beliza Mendes Marto byla po dobu jednoho roku zahraniční dobrovolnicí v Duze. Během projektu Evropské dobrovolné služby (EVS) se naučila dobře česky a v ČR nakonec zůstala déle. Pracovala v zahraniční firmě a volný čas i nadále věnovala dobrovolnictví v Duze.

Beliza, spolu s dalšími šesti 'EVS' lucemburskými dobrovolníky, se stala tváří propagačních materiálů, které mají zvý-

šit zájem o dobrovolnictví. Kampaň je součástí právě probíhajícího Evropského roku dobrovolnictví (ERD) a lucemburská Národní Agentura se rozhodla touto cestou propagovat dobrovolnictví skutečnými příběhy dobrovolníků. Náplní Beliziny dobrovolnické činnosti v Duze byla pomoc s organizací a přípravou workcampů – dobrovolnických projektů pro mladé lidi, kteří mají zájem strávit letní měsíce v mezinárodní skupině při práci v zajímavém prostředí, kdy mohou poznat nové přátele a cizí zemi trochu jinak. Beliza byla oslovena lucemburskou Národní Agenturou, která dobrovolníkům umožňuje vycestovat do zahraničí na delší – až roční – dobu v rámci projektu Evropská dobrovolná služba. Tuto

možnost rovněž nabízí Duha pro české zájemce o dobrovolnictví; je podporovaný Evropskou komisí a grant dobrovolníkovi pokrývá všechny finanční výlohy spojené s pobytem v zahraničí. Věříme, že kampaň bude úspěšná a gratulujeme Belize k úspěchu na domácí půdě.

Více o Evropské dobrovolné službě se také dočtete zde: <http://www.trochujinak.cz/na-dlouho-mimo/evropska-dobrovolna-sluzba/>.

Vše o dobrovolnických projektech Duhy: www.trochujinak.cz

Jana Doudová a Jana Šoupalová

Do veřejného dění musejí mladí kecat neustále

Projekt Kecejme do toho – strukturovaný dialog mládeže si našel své místo na slunci a zahajuje druhý ročník. I v něm tak usnadní mladým lidem vyjadřovat názory na to, co se jich týká, na národní úrovni – a také vůči Evropské unii.

Foto Adéla Mandryková, zleva Jiří Let, Jana Votavová a Jan Husák při tiskové konferenci KDT

Jak se jim do toho kecalo loni?

V loňském roce mladí lidé s výhradami podpořili státní maturity a doporučili, jak je vylepšit; při splnění několika podmínek byli ochotní tolerovat i zavedení poplatků za vysokoškolské studium. Mnohem razantněji však pokárali stát za jeho přístup k mladým rodinám, který shledali naprosto nedostatečným. Dále navrhovali, jak že by to mělo probíhat s tou sexuální výchovou na školách, což velmi přivítal např. vrchní ředitel sekce vzdělávání MŠMT Martin Krejza. Ministr školství Josef Dobeš dokonce rozhodl, že stanovisko projektu bude sloužit jako jeden z podkladů ministerským expertům k revizi Rámcových vzdělávacích programů na školách.

Užitečná jsou i jejich doporučení v oblasti šikany a kyberšikany, respektive v boji proti těmto negativním jevům. Evropské unii i českému státu poté doporučili, jak zlepšit pracovní uplatnění a zaměstnanost mladých. Výstupy byly prezentovány i zástupci nově vzniklého generálního ředitelství úřadů práce, neboť ty byly účastníky za svůj přístup k mladým nezaměstnaným dosti kritizovány. Nechybělo ani volání po uznávání tzv. neformálního vzdělávání, tedy činností, jež mladí lidé běžně vykonáva-

jí v rámci svých sdružení a organizací, např. jako vedoucí oddílů, a získávají tak cenné zkušenosti pro své budoucí pracovní uplatnění. Doporučení ohledně zaměstnanosti mladých byla zapojena do celoevropské diskuze a osm hlavních tezí, které odpovídají i českým výstupům, přijali i ministři všech členských států EU zodpovědných za mládež.

KECEJME
DO TOHO
strukturovaný dialog mládeže

Když názory mladých nepadají pod stůl

Argumenty z pořádaných diskuzí byly využity také při tvorbě stanoviska České rady dětí a mládeže k evropské strategii Evropa 2020, zejména její vlajkové iniciativy zaměřené na mladé – Mládež v pohybu. Tato doporučení se odrazila i ve stanovisku Evropského hospodářského a sociálního výboru, a byla tak probírána i Evropským parlamentem, Radou EU i Evropskou komisí. Výstupy

projektu budou zohledněny i při přípravě státní koncepce v oblasti mládeže a jsou postupně prezentovány i zainteresované politické reprezentaci. Skrze Komoru mládeže, poradní orgán ministra školství, byla některá doporučení předána i Ministerstvu práce a sociálních věcí. Obecně se v minulém roce také zvýšila informovanost o názorech mladých lidí v českých celostátních i místních médiích. Stanoviska týkající se školních záležitostí byla podrobená i diskuzím a reakcím na učitelských portálech.

Aktivně se do diskuzí v rámci projektu zapojilo na 3700 mladých lidí z celé České republiky. V rámci dotazníků na Bambiriádě se vyjádřilo dalších 1138 mladých účastníků k tomu, co si myslí o dobrovolnictví, a jak by podpořili spolupráci Evropské unie se zeměmi Východního partnerství v oblasti mládeže. Zde se očekává přijetí závěrů Radou EU v listopadu 2011, a to na základě doporučení vzešlých z tzv. národních konzultací, tedy u nás z dotazníku na Bambiriádě a poté z evropské konference mládeže ve Varšavě ze začátku září 2011, které se účastnili zástupci mladých i úředníků z členských států EU a úředníci Evropské komise. Tam se národní výstupy probíraly z evropské perspektivy. Výsledky týkající se dobrovolnictví budou

prezentovány v rámci Týdne dobrovolnictví taktéž v listopadu.

Jak do toho budeme kecat letos?

A jaká témata nás čekají v letošním školním roce 2011/2012? Navrhovat témata mohli mladí lidé opět na internetu, na stránkách projektu (Kecejmedotoho.cz), pomocí Facebooku, Twitteru a e-mailů, a hlavně na „Kecejme do toho Ska party“, která se uskutečnila 27. září v Lucerna Music baru v Praze. Účastníci měli možnost navrhovat nová témata k diskuzi a rovnou i nabízet svá řešení. Poté si užili pohodového koncertu The Spankers, Discoballs a Interpretace neznámého. Po koncertech se o zábavu postarali Skanska DJs. Aby měli možnost vyjádřit se k námětům opravdu všichni, proběhlo ještě hlasování a výběr tří nejdůležitějších témat na webu projektu. Aktuality sledujte na webu www.kecejmedotoho.cz nebo přes stránku projektu na Facebooku.

Další tři témata, kterým se budeme v rámci projektu v následujícím roce věnovat, mají vztah k činnosti organizací a sdružení dětí a mládeže a k dobrovolnictví. Rok 2011 je totiž Evropským rokem dobrovolnictví a podpora tohoto tématu je i pro Českou radu dětí a mládeže a její členy klíčová. Tři témata týkající se dobrovolnictví vychází z aktuálních trendů a potřeb v oblasti politiky mládeže, a umožňují nám tak na ně přímo reagovat.

Zajímá nás, co si myslíte

Projekt prošel také inovací v oblasti konzultací a zastupování vůči Evropské unii. V rámci projektu byla utvořena speciální dobrovolnická pracovní skupina zaměřená na evropské záležitosti a strukturovaný dialog mládeže ze strany EU. Do skupiny se mohli hlásit jak dobrovolníci, tak tzv. styční koordinátoři za jednotlivá sdružení a organizace dětí a mládeže. Ti budou postupně vyškoleni v tom, jak EU funguje, jak funguje politika mládeže na evropské

úrovni, jak lobovat za zájmy mladých v Unii atd. Zároveň budou spolupracovat při organizaci diskuzí k tématům projektu v rámci svých sdružení a na své místní úrovni. Díky těmto zkušenostem se poté mohou stát také vhodnými zástupci české mládeže na evropských fórech a konferencích, které se týkají daných témat. Tato skupina bude úzce spolupracovat také se zahraniční komisí České rady dětí a mládeže. Pokud má vaše sdružení stále zájem vyslat své zástupce („styčné koordinátory“) do této pracovní skupiny, je možné se domluvit přímo s organizátory projektu.

Nezapomeňte tedy i letos sledovat stránky projektu a zapojit se do workshopů a diskuzí po celé ČR. Pokud vás některé z témat zaujalo více, neváhejte k němu uspořádat vlastní diskuzi u vás v oddíle, v organizaci, ve městě, ve škole – a pošlete nám své výstupy nebo je „pousteňte“ na náš web či Facebook.

I váš názor nás zajímá a může ovlivnit to, co se bude dít!

Jan Husák, projektový manažer KDT

Foto Adéla Mandryková

Chcete nabídnout svou pomoc při řešení mimořádných událostí?

Představenstvo ČRDM na svém posledním Valném shromáždění představilo záměr vytvoření databáze možností, kterými by sdružení v případě povodní či jiných krizových stavů mohla účinně pomoci postiženým.

Tato konkrétní nabídka pomoci s kontaktem by byla ze strany ČRDM předána vedení záchranného systému v příslušné lokalitě buď přímo, nebo ve spolupráci s příslušnou krajskou radou dětí a mládeže.

V případě, že se rozhodnete nabídnout svou pomoc, prosím, zaregistrujte se na adrese:

<http://shortlinks.crdm.cz/formular-izs>

SEM – Sdružení evangelické mládeže

SEM se zaměřuje, jak už název napovídá, předně na děti a mládež ze sborů Českobratrské církve evangelické, která má přibližně 250 sborů po celé republice. Ovšem členství ve sdružení a veškeré jeho aktivity jsou otevřeny nejširší veřejnosti, bez rozdílu věku či vyznání.

Foto archiv SEM

SEM v ČR – Sdružení evangelické mládeže, právní formou občanské sdružení, oslavilo své pětileté výročí vstupem do ČRD. Ač bylo v roce 2006 založeno jako nová organizace, navazuje na sdružení SČME – Sdružení českobratrské mládeže evangelické, které v naší zemi úspěšně fungovalo od 20. let minulého století do roku 1948, kdy byla jeho činnost ukončena komunistickým režimem. Na rozdíl od SČME, které bylo součástí YMCA v Československu, je SEM v ČR samostatný. Podnět k (zno-
vu)obnově dali v roce 2006 Filip Keller, tehdejší farář pověřený koordinací evangelické práce s mládeží, spolu s Mikim Erdingerem, tehdejším studentem teologie a pracovníkem s mládeží.

Různorodé aktivity pro děti a mládež jsou pořádány buď prostřednictvím organizačních jednotek, anebo centrálně, ústředím. Organizační jednotky, kterých je v současné chvíli pět, mohou být dvojího druhu: regionální, či zájmové – podle toho, zda se zaměřují na konkrétní zájmovou činnost (např. ekologie), nebo působí v určitém regionu. V této chvíli evidujeme 105 členů, z nichž 58 členů je mladších 26 let. Veškerá činnost je vykonávána dobrovolníky, pouze administrativní ústředí je zabezpečeno placenou vedoucí kanceláře.

Nejvýraznějším specifickým naším činností je, že se snažíme přispět nejen k tělesnému a duševnímu rozvoji mladých lidí, ale také k jejich duchovnímu (spirituálnímu) růstu. Typickou náplní aktivit a setkání je tak kromě sportu, turistiky, kulturního nebo všeobecného vzdělávání také např. studium Bible či konání přednášek a workshopů, při kterých mohou mladí lidé poznávat hodnoty křesťanství a při tom nacházet nebo prohlubovat svou vlastní křesťanskou víru.

SEM spolupracuje zejména s Českobratrskou církví evangelickou, a dále s mnoha jinými subjekty, jako jsou např. Chaloupky o. s., Setkávání o. s. aj.

Je nám ctí, že jsme byli přijati za členy ČRD. Členství je pro nás velkou příle-

žitostí, jak zkvalitnit a zprofesionalizovat naši práci (pojištění, nové informace, informace o školeních apod.). Být prostřednictvím ČRD „v obraze“ pokud jde o situaci v nejrůznějších neziskových organizacích zapojených do práce s dětmi a mládeží v ČR a také o dění a různá jednání, jak uvnitř ČRD, tak i navenek, vnímáme jako důležité. Věříme, že i naše organizace se tak může stát přínosem pro jiné.

Moravskoslezský SEM (M-SEM)

M-SEM působí na území Moravskoslezského a Olomouckého kraje. Každoročně pořádá mnoho týdenních, víkendových i jednodenních akcí pro děti a mládež. Jako příklady lze uvést víkendové setkání pod názvem „Kudy Komenský nechodil“, volejbalový turnaj, evangelický ples, „Ostravské listopadání“ – hudební festival mládežnických kapel, „VRT“ – duchovní víkend pro mládež nebo „LST“ – velký letní tábor pro mládež...

SEM Slunečnice (S-SEM)

Aktivity Slunečnice jsou zaměřeny především na ekologii a venkovský život

s jeho tradicemi a zvyky. Průběžnou činností Slunečnice je dětský volnočasový kroužek „Ježkovy oči“. Nedávno v něm byl zahájen úspěšný projekt „Devatero řemesel“. Jde o soubor exkurzí u řemeslníků a lidí, kteří umí něco zajímavého – v kovárně, u pletačky košíků, sbírání bylinek s bylinářkou atd.

Rovněž některé další projekty S-SEM jsou dlouhodobého charakteru. Např. budování naučné stezky „Za humny“ nebo rekonstrukce bývalé evangelické školy jako střediska nebo klubovny Slunečnice. Podílí se na nich také mládež odjinud, která již tradičně přijíždí o letních prázdninách na týdenní brigádu.

Dále se připravují nejrůznější jednorázové akce pro členy, ale také širokou veřejnost:

„Výprava za zimní přírodou“ – návštěva lesa s přednáškou myslivce o tom, jak žije příroda v zimě, „Den stromů“ – výsadba nových stromů, „Botanický cyklovýlet“ – výprava na kolech kolem zajímavých luk, prohlídka orchidejí, „Adventní dílna“ – předvánoční tvoření a mnoho dalších.

Pražský SEM (P-SEM)

Pražský SEM je činný od roku 2010. Nabízí podobně jako jiné regionální jednotky, právní zastřešení, materiální, finanční, organizační a poradní podporu. Jednotlivcům i skupinám propůjčuje potřebné vybavení, pomáhá se sepsáním grantové žádosti apod. Podmínkou podpory je křesťanské zaměření akce a jako cílová skupina děti a mládež.

Pražský SEM tak například pravidel-

ně pořádá např. „Báječný bál“ – benefiční ples, „ChurchTek“ – hudební festival mládežnických kapel, „Svatí Blázni“ – divadelní festival převážně mládežnických uskupení, „Víkendovky s konfirmandy“, včetně mezinárodních. Organizuje rovněž tábory pro děti a mezinárodní tábor pro mládež – desetidenní prázdninovou akci, na které je polovina účastníků ze zahraničí a která se koná z poloviny v Česku a z druhé poloviny v zahraničí.

SEM Angel (A-SEM)

Jednotka SEM Angel vznikla především za účelem zaštítit organizaci mezinárodních táborů. V roce 2010 proběhl již čtvrtý ročník tohoto mezinárodního tábora, tentokrát ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Tento mezinárodní tábor je týdenním pobytem určeným zhruba pro třicet mladých lidí se schopností dorozumět se v anglickém jazyce, a to jak z České republiky, tak ze zahraničí. Hlavním cílem tábora je vést mladé lidi k většímu porozumění pro odlišné kultury a názory na svět a k překonávání stereotypů v uvažování, které takové porozumění znesnadňují. Program tábora sestává z diskusí na zajímavá témata, přednášek od speciálních hostů a samozřejmě také ze spousty her a výletů do přírody.

Plány SEM Angel do budoucna se však netýkají pouze mezinárodního tábora. Již několikrát organizovala skupina členů SEM Angel pro veřejnost v prostorách fary ČCE v Lounech filmové večery, které sestávaly z promítání vybraných filmů a diskuse na zajímavá témata, která filmy předznamenávaly.

Liberecký SEM (L-SEM)

Vznikl jako prozatím poslední jednotka SEM, a to na konci roku 2010, takže jeho činnost je teprve v začátcích. O prázdninách proběhla brigáda při faře v Telecím a na podzim expedice na Totesgebirge (Rakousko).

Ústředí SEM

Pod tímto názvem se skrývá sedm členů výboru (dobrovolníků) a vedoucí kanceláře. Ústředí SEM připravilo letos třeba letní kemp mládeže „Pod jednou střechou“ – týdenní akci pro zhruba 60 mladých lidí. Hlavními tématy byly tanec, divadlo, film a biblicko – tematické přednášky.

Další velkou akcí, na které se ústředí SEM podílí, je Sjezd (nejen) evangelické mládeže, každoročně pořádaný pro zhruba 600 mladých lidí z celé ČR. Letos proběhl na přelomu září a října v Jihlavě. Hlavním tématem bylo „Voko bere! Příležitosti a rizika v našem životě“.

Anna Mazurová, vedoucí kanceláře

Kontakt:

**SEM v ČR
– Sdružení
evangelické mládeže**
Jungmannova 9/21
111 21 Praha 1

E-mail: info@semcr.cz
Web: www.semcr.cz
Telefon: 774 276 483

Skauti drží krok s dobou

Platnost teze, že skauti drží krok s dobou, prokázal už v době vzniku českého Junáka jeho zakladatel A. B. Svojsík, který jezdil před první světovou válkou po českých a moravských městech a při svých přednáškách promítal propagační „světelné obrazy“ z činnosti.

I sto let poté však skauti dokazují, že dovedou reagovat na moderní trendy, a hlavně je ve své cílené „primitivnosti“ umí aplikovat v praxi. Na táboře Šestky – 6. koedukovaného oddílu Junáka z Kateřinic u Vsetína – vyrobili a používali fotovoltaickou nabíječku pro mobilní telefony.

Snad na všech dětských táborech, a to bez ohledu na název pořádajících organizací, patří mobilní telefon už pár let k běžnému táborovému vybavení (bezpečnost, spojení s rodiči...). Kateřiničtí skauti své tábory pořádají tradičně co nejdále od civilizace, a tím pádem i od zdroje elektřiny. Na mobil tam zpravidla nebývá moc času, takže nabitá baterie vydrží relativně dlouho, ale její kapacita je přece jen omezená a nevydrží ani do půlky tábora.

Baterie většiny moderních telefonů vydrží při velkém zatížení kolem 24 hodin. Na táboře pak nezbývá, než mít druhý telefon, jehož baterie vydrží mnohem déle (např. starší telefony vydrží klidně i týden), náhradní baterii do mobilu (má-li mobil výměnnou baterii) anebo zajistit alternativní zdroj energie k nabití – nejlépe solární nabíječku.

Jak tento problém vyřešili v Šestce? Oddílový konstruktér a zlepšovatel našel na internetu nespočet druhů solárních nabíječek v různých cenových kategoriích. Po několika výpočtech a přečtených recenzích bylo rozhodnuto, že nic takového se kupovat nebude. Zdůvodnil to tím, že třeba „nabíječka

za 2500 Kč má plno zbytečností jako super kryt, plno konektorů a možnost nabíjet ze zásuvky, a hlavně nabíjí pomalu – můj telefon by nabíla 'z nuly na

sto' za víc než 8 hodin“. Rozhodl se tedy sestavit nabíječku vlastní. Zavzpomínal na hodiny fyziky (ze zápisů se toho moc nedozvěděl, ale Google pomohl) a sepsal si, co se od takovéto nabíječky bude na táboře očekávat: rychlé nabíjení, skladnost, odolnost při přepravě (v batohu se může trochu prohnout). Nejvíce času našemu zlepšovateli zabralo vybírání solárních článků. Potřeboval docílit napětí 5 V a proudu 400-1000 mA. Nakonec zakoupil čtyři ohebné solární články s 3 V a 430 mA s tím, že dva zapojí do série a dva paralelně – vyšly na 1751 Kč s DPH i dopravou. Prohlásil, že pokud bychom chtěli solární články ve skle, dají se koupit mnohem levněji – a ještě levněji je lze získat nákupem ze zahraničí – na to ovšem nebyl před táborem čas ani zkušenost.

Není potřeba zatěžovat čtenáře podrobnostmi (ty si jistě na internetu vyhledáš sám), ale dílo se podařilo a vedle stanu našeho zlepšovatele stál po celý tábor stojan, na který umístil svůj výrobek. Mladší členové oddílu zprvu moc nechápali, proč ten jeho „vynález“ funguje jen tehdy, když svítí slunce, ale po odborném výkladu to pochopili.

I když byl fotovoltaický jev popsán už v roce 1839 francouzským fyzikem jménem Alexandr Edmond Becquerel, na skautském táboře posloužil až v roce 2011. A. B. Svojsíka i A. E. Becquerela by to jistě potěšilo...

Pavel Drábek – Dazul

Dvacátý ročník Sportovně turistické olympiády

O prvním říjnovém víkendu se opět po roce rozléhal okolím myslivecké chaty ve Staré Bělé veselý smích a dovádění dětí. Konal se tam totiž jubilejní, už dvacátý ročník Sportovně turistické olympiády, kterou pořádá Rada dětí a mládeže AVZO TSC ČR. Závod probíhal za krásného, prosluněného podzimního dne a bylo vidět, že si všichni soutěžící závodu užívají. Ten letošní byl o poznání delší a také náročnější: to se při jeho přípravě „vyřádili“ naši dlou-

holetí stavitelé trati Honza Domanský a Petr Vykoukal z ZO AVZO Ždánice. Trasa vedla zpočátku močálovitým terénem a poté přecházela do svahů místního smíšeného lesíka zvaného Pešatek. Na soutěžící čekalo 18 kontrolních stanovišť s prvky vědomostními, jako hvězdná obloha, poznávání rostlin, dřevin, zvířat, stop zvířat, historie, BESIP apod., na jiných stanovištích s brannými prvky se střílelo z luku, házelo granátem na cíl, střílelo ze vzduchovky a zdo-

lávala se provazová lávka. Zvláštností letošního ročníku byla návštěva zástupce společnosti ArcelorMittal, která nám

pomáhala s finančním zajištěním akce. Po vyhlášení výsledků, předání medailí, diplomů a cen, a po výborné večeři, kterou stejně jako celé stravování zajistila paní Michnová s dcerou, se někteří vydovářeli na malé improvizované diskotéce, jiní si zazpívali při kytarě, anebo jen tak při ohničku povídali. V neděli ráno pak někteří soutěžící navštívili ostravskou zoologickou zahradu. Letošního ročníku se zúčastnilo 31 dvoučlenných hlídek ve všech vyhlášených věkových kategoriích.

Velké poděkování patří všem, kteří se na přípravě i vlastním průběhu soutěže podíleli jako dobrovolníci. A nebylo jich málo, každé ruky bylo zapotřebí. Ať už to byli zmiňovaní stavitelé trati, obsluha kuchyně po celý víkend, rozhodčí na stanovištích, improvizované výpočetní středisko, které zajišťovali Jana Pourová a Martin Matějka z ZO AVZO Stará Bělá, na startu jako vždy kraloval Víta Krabička a Nadka Remžová, střelbu ze vzduchovky zajistili vojáci z posádky v Ostravě. Stranou nezůstali ani hosté soutěže.

Předseda AVZO pan Pour i předseda Krajské organizace moravskoslezského kraje pan Michna vždy vypomohli tam, kde bylo právě zapotřebí. Příští, jednadvacátý ročník se uskuteční ve dnech 5.–7. října 2012 na jižní Moravě.

Jaromír Remža, AVZO TŠČ ČR

Dvanáct dětí převzalo letenky na Mars

V neděli 2. října skončilo v obci Terchova na Slovensku víkendové semifinále konkurzu do dětské mezinárodní vesmírné posádky Expedice Mars 2011. V testech, náročných hrách, prezentacích a pokusech prověřili velitelé Expedice Mars schopnosti 25 semifinalistů a rozhodli, kdo absolvuje kosmonautický výcvik a simulovaný let do vesmíru v Evropském vesmírném centru v Belgii. Celkem dvanáct dětí (z toho tři ze Slovenska) pak převzalo „letenky do vesmíru“.

„Chtěla bych poděkovat za geniální víkend plný akcí a skvělých aktivit. Úplně jste předčili všechna má očekávání a považuji registraci do Expedice Mars za jedno z mých nejlepších rozhodnutí. Jsem ráda, že jsem si vyzkoušela, co znamená týmová práce, a mohla jsem poznat skvělé lidi z obou republik.“ To napsala patnáctiletá Míša Brchnelová po návratu z víkendového semifinále konkurzu do dětské vesmírné posádky Expedice Mars 2011. *„Byl to opravdu úžasný víkend, vůbec jsem nečekala, že to bude fakt tak dobré. Vůbec se mi nechtělo domů,“* přidala se další semifinalistka. *„Byl to perfektní víkend,“* konstatoval účastník konkurzu Filip Ayazi. Finále Expedice Mars 2011 začíná v Praze 28. října 2011. Po dvoudenním soustředění v Praze děti odjedou do Belgie, do Evropského vesmírného centra. Tam si mimo jiné vyzkoušejí simulátor stavu beztlíže, simulátor chůze po Měsíci, gyroskop a další trenažéry, stejně jako opravdoví astronauti. Kurz vyvrcholí

simulovaným letem do vesmíru v maketě raketoplánu. Při zpáteční cestě do Prahy se mladí kosmonauti ještě zastaví v Bruselu, v Evropském parlamentu, kde je přijme Vladimír Remek.

Další informace o soutěži najdete na stránkách www.expedicemars.eu.

Dětská tisková agentura (DTA)

ČRDM udělila podesáté Cenu Přístav

Česká rada dětí a mládeže (ČRDM) udělila 11. října 2011 již podesáté Cenu Přístav za významnou podporu mimoškolní činnosti s dětmi a mládeží. Jejimi leaureáty se stali čtyři vybraní zástupci veřejné správy a samosprávy – a nově i dvě firmy, jejichž oceňování upravené regule ČRDM od loňska připouští.

Čerstvými držiteli Ceny Přístav se tak stali zástupce starosty Prahy 3 **Jiří Matušek**, starosta Brandýsa nad Labem-Staré Boleslavi **Ondřej Přenosil**, zaměstnanec Městského úřadu Mikulášovice **Tomáš Fúsek** a **Stanislav Folwarčný**, 1. místostarosta Českého Těšína; spolu s nimi ještě **Gnosis, s.r.o.**, vydávající Učitel'ské noviny, a **společnost E.ON.**, působící v oblasti energetiky.

moudrosti nebo českotěšínské mateřské centrum Šťastné srdce.

Záměrem udílení Ceny Přístav je podle prvního místopředsedy ČRDM Jana Cieslara „vyzvednout dobré zkušenosti z obecní, komunální politiky a ocenit ty konkrétní představitele, kteří se zasloužili o neziskové organizace pracující s dětmi a mládeží, a mohou jít tedy příkladem.“ Laureátům symbolického ocenění poblahopřáli v Brožíkově síni Staroměstské radnice předseda ČRDM Aleš Sedláček, pražský primátor Bohuslav Svoboda a četní další gratulanti.

„Děti dnes více než jindy v minulosti potřebují naši pomoc,“ zdůraznil před desítkami pozvaných hostů Bohuslav Svoboda. Nástup informačních technologií, s nimiž se děti setkávají od svého raného věku, přináší změnu do trávení jejich volného času. „A to trávení není mnohdy nic, co by bylo pro děti, jejich psychiku, rozvoj osobnosti něčím přínosným,“ dodal primátor. Upozornil, že dětský věk přitom rozhoduje o tom, jak hodnotný život jednou lidé povedou, jaké bude jejich vzdělání, dovednosti, jejich schopnost komunikace. „Proto si velmi cením toho, když někdo jako vy má svůj osobní přístup a aktivitu, která se věnuje dětem,“ doplnil pražský primátor. „Svět, který je kolem nás, je svět agresivní, svět který zná hodnotový žebříček jenom ve sféře jasně ekonomicky definovaných hodnot – a hodnoty, které chceme, aby v našich

dětech byly, vlastně jsou potlačovány,“ pronesl Bohuslav Svoboda.

Cenu Přístav v symbolické podobě malebně zdobené trosečnické láhve vnímá jako informaci o činnosti dětských a mládežnických spolků a sdružení – o tom, že „je zde někdo, kdo nezapomněl na to, že společnost se pozná podle toho, jak se stará o své děti,“ a že „tato informace by měla skutečně doplout v pomyslných řekách a mořích ke všem, kteří budou mít zájem se s ní seznámit“.

Předseda ČRDM poté stručně představil organizaci, v jejímž čele stojí, která

zastřešuje přes sto sdružení, a reprezentuje tak přes 200 000 individuálních členů. V krátkém proslovu se mj. dotkl i rozšíření statusu Ceny Přístav v jejím jubilejním desátém roce udílení: „Napadlo nás, že existují komerční společnosti, které se nějakým způsobem angažují na podporu sdružení dětí a mládeže. Ono to není v našem sektoru tak obvyklé jako třeba ve sportu. Je to dáno tím, že zviditelnit se na pravidelné práci s dětmi a mládeží je pro komerční subjekt poměrně obtížné: my nemáme mantinely, na které by šly nalepit loga firem,“ porovnal Aleš Sedláček. Upozornil, že časopisy vydávané mládežnickými spolky jsou často určeny především dětem, možná si je prolístují jejich

rodiče, což ale není vždy cílová skupina, již chce firma oslovit. „A tak jsme velice rádi, že naše členská sdružení identifikovala i dvě společnosti, které byly letos navrženy a které budou zcela nově oceněny taktéž Cenou Přístav,“ uzavřel předseda České rady dětí a mládeže.

ČRDM uděluje Cenu Přístav již od roku 2002. V uplynulých letech se držiteli a držitelkami Ceny Přístav stali kromě jiných třeba Petr Bratský (2002, starosta Prahy 13), Petr Halada (2003, starosta Kamýku nad Vltavou), Sylva Sládečková (2004, koordinátorka prevence kriminality Obvodního úřadu Ostrava–jih), Miroslava Smolíková (2006, vedoucí oddělení dětí, mládeže a tělovýchovy

Královohradeckého krajského úřadu) nebo Petr Gazdík (starosta obce Suchá Loz, 2008) nebo Roman Línek (1. náměstek hejtmána Pardubického kraje, 2010.)

Jiří Majer

Krátce z ČRDM

Blíží se 35. Valné shromáždění ČRDM. Bude se konat ve čtvrtek 10. 11. 2011 od 16.00 ve velké zasedací místnosti Krajského úřadu Středočeského kraje, Zborovská 11, 150 21 Praha 5. Na programu bude například schvalování rozpočtu na rok 2012...

ČRDM stanovila termín konání Bambiriády 2012. Tato prestižní akce, pořádaná Českou radou dětí a mládeže a jejími partnery, se uskuteční v době od 24. do 27. května 2012; organizační štáb zvolil jako motto čtrnáctého ročníku Bambiriády „Nadšení i zkušenost“.

Česká rada dětí a mládeže zve dobrovolníky ze sdružení dětí a mládeže ve věku od 15 do 26 let, kteří přímo pracují s dětmi v oddíle, skupině, dužině, klubu apod., aby přišli na diskusi v rámci Týdne dobrovolnictví. Debatní téma bude znít „Nejčastější problémy dobrovolníků při práci s dětmi a mládeží“. Diskuse se uskuteční 2. 11. od 16 do 18 hodin v prostorách Národního muzea – Českého muzea hudby, Karmelitská 2/4, Praha 1.

S ohledem na kapacitu místnosti prosíme o potvrzení účasti na mail jana.votavova@crdm.cz do 1. 11. 2011.

V Týdnu dobrovolnictví budou v Českém muzeu hudby ČRDM reprezentovat svými programy například Duha,

kteřá uspořádá ve středu 2. 11. odpoledne Deskohraní pro veřejnost, Liga lesní moudrosti zve od 18,30 hodin téhož dne na indiánské bubnování. V sobotu se tam pro změnu bude konat pražská Regionální vzájemná výměna zkušeností pro vedoucí dětských kolektivů.

Koncem října se s týmem Kanceláře ČRDM rozloučila Adéla Mandryková, která tam pracovala od dubna t. r. jako asistentka. Její pozice byla vytvořena v rámci projektu Evropského sociálního fondu „Od kolébky do práce“; projekt byl financován z prostředků ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR. Adéla nyní nastupuje do práce, kterou si vyhlédla během sedmiměsíčního „překlenovacího“ působení v ČRDM.

ČRDM se činností zúčastní Celostátní vzájemné výměny zkušeností (CVVZ), která se letos koná v termínu od 16. do 20. listopadu v Hradci Králové: na pracovním setkání tam zástupci organizačních týmů Bambiriády proberou potřebné záležitosti s projektovou manažerkou Blankou Liškovou; webmaster serveru Adam.cz Petr Molka zase nabídne seminář na téma „Propagace činnosti (oddílů, skupin, malých organizací, aktivit) na internetu“.

Zástupci členských spolků ČRDM besedovali s ředitelem Odboru pro mládež MŠMT

Na jedné straně vize, že práci s dětmi a mládeží jen prospěje, když se stane „průřezovým“ tématem, které si vezmou za své všechny dotčené resorty. Na straně druhé skepse, opřená o dřívější poznání, že tudy cesta nevede.

Na jedné straně myšlenka, že vedle tenčících se státních dotací na pravidelnou činnost může jejich adresátům občas finančně přilepšit správně uchopená mimořádná „výzva“ – třeba proevropský projekt. Na straně druhé vědomí nezbytnosti: je potřeba nejdřív zajistit základ a až pak na něm dál stavět, klidně proevropsky... Beseda zástupců členských sdružení České rady dětí a mládeže (ČRDM) s ředitelem Odboru pro mládež Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) Michalem Urbanem byla neveřejná – a možná právě proto až přímočaře otevřená.

Ve čtvrtek 6. října t. r. bylo v „zasedačce“ ČRDM živo. Tři desítky představitelů dětských a mládežnických spolků se zajímaly o názory pro ně významného ministerského úředníka na záležitosti, které je zneklidňují. Řadu z nich formuloval v diskusi předseda České rady Aleš Sedláček. Ubyde zase peněz od státu – jistě – ale o kolik? Budeme moci spoluvytvářet podmínky pro naši činnost, existenci? Jakou měrou? Jak nás vůbec vnímáte, jsme pro stát a jeho instituce vážně partnerem? A pokud ano, jak se to projeví? Nejsou to jen slova – někdy mám ten pocit...?

Říkali to svorně předseda ČRDM a zástupci Asociace TOM, Pionýra, Junáka, Ymky: Pokud plánujete vznik expertních skupin zaměřených na mládež, chceme být jejich členy, hybateli, konzultanty – vždyť se týká nás, naší budoucnosti – a hlavně dětí, pro které tu jsme a už dlouho dobrovolně pracujeme. Máme tradici, zkušenosti, výsledky. Ale – řečeno Tomášem Novotným (Asociace TOM) – „nedivte se, že jsme trošičku nervózní. Ne jen samozřejmě z úbytku peněz. Ale i z toho, aby konference, kulaté stoly, rozbory, koncepce, anti-koncepce, aby to všechno jaksi nezakrylo to, že se jezdí na tábory, že je potřeba zaplatit nájem v klubovnách, že je potřeba udělat nějakou rozumnou reciproční výměnu, že se organizují naše oddíly...“

Ze strany ředitele Urbana se jim dostalo ujištění: respektuji vás a pokládám za partnery, zajímá mě, co si myslíte. V mnohém jsme zajedno, například v pojetí spolkové činnosti, v něčem nikoli, jako třeba v pohledu na koncepci. Pro mě je důležité, aby směr, kterým se má politika mládeže ubírat, odpoví-

dal evropským parametrům. Těm má odpovídat i koncepce dalšího rozvoje v dané oblasti – je výrazně širší, než jak ji vnímáte vy. „Neformální vzdělávání rozvíjí mladého člověka ve spoustě oblastí, takže vlastně vaše činnost přispívá k naplňování cílů té koncepce v mnoha oblastech. Ale já bych rád, aby podobně na mladé lidi nazírali kolegové, kteří řeší třeba zdravý životní styl, nezaměstnanost a další podobná témata, protože se doposud řeší strašně izolovaně,“ trvá na svém Michal Urban.

Beseda s ním byla rozhodně užitečná. Členská sdružení ČRDM zase jednou očividně táhla za jeden provaz – velká i malá, taková i onaká. S ředitelem odboru pro mládež vedou věcný dialog. Ukázalo se, že odboru šéfuje člověk přístupný jednání se spolky, který má nadto kuráž přijít mezi jejich zástupce a obhajovat proti jejich argumentům svoje pojetí mládežnické politiky. A ještě něco. Představitelé členských spolků měli během dvouhodinové, Alešem Sedláčkem asertivně vedené debaty možnost znovu si uvědomit, jak neklidnými vodami loďka v emblému ČRDM někdy proplouvá.

Dobrovolníci zkrášlují svou obec

Letos se již třikrát sešli obyvatelé a chalupáři z Dobré Vody u Toužimi, aby společnými silami zkrášlili svoji vesnici. Pomáhají všichni – mladí, starší i děti.

Pokračují tak v tradici, kterou zahájili již před dvěma lety v rámci projektu občanského sdružení Český západ „Společně v Dobré Vodě“. Dohromady mají za sebou již 13 brigád a několik tisíc odpracovaných hodin.

Práci na proměně Dobré Vody začal organizovat Český západ koncem roku 2008, kdy společně s místními vybral tři místa, která potřebovala největší péči. Lidé z Dobré Vody se pak na veřejných setkáních dohodli spolu s architektkou Alenou Čechovou o jejich budoucí podobě. Jednalo se o místo u křížku na okraji obce, okolí

obecní studny a prostranství u pan-elového domu, který obývá téměř devadesáticenná převážně romská komunita. Kromě této komunity žije v obci asi 15 dalších obyvatel, zbytek domů patří chalupářům.

Český západ působí na Toužimsku a Tepelsku od roku 2002, kde v sociálně vyloučených lokalitách

poskytuje sociální služby, nabízí vzdělávání, poradenství při zaměstnávání a právní poradenství, volnočasové programy a další. Cílem Českého západu je vytvářet podmínky pro zkvalitnění života obyvatel Dobré Vody a okolí na Toužimsku a Tepelsku skrze zásadní změnu v nich samých, v komunitě jako celku a v pohledu majoritní společnosti. Principem práce Českého západu je, že se snaží nedělat práci za druhé, ale podporuje lidi tak, aby postupně dokázali své osobní i společné problémy řešit vlastními silami a uměli brát své životy do vlastních rukou. Práce Českého západu byla v roce 2009 oceněna cenou Gypsy Spirit v kategorii neziskové organizace.

zdroj: www.ceskyzapad.cz

Napříč Prahou přes tři jezy

Vodácký závod s více než osmdesátiletou tradicí každoročně otevírá široké veřejnosti výjimečnou příležitost: sjet jinak zavřená pražská jezy. Trasa vede historickým jádrem hlavní-

ho města se startem na Císařské louce a cílem na Štvanici, její délka je 6,5 km. Na trati se překonávají vorové propusti Šítkovského jezu u Jiráskova mostu, Staroměstského jezu u Karlova mostu

a Helmovského jezu v Holešovicích. Podrobnosti o závodě, historii i výsledkové listiny najdete na webových stránkách <http://3jezy.skauting.cz/>

-mkr-

Jednou větou ze sdružení dětí a mládeže

YMCA vydala v tištěné i elektronické verzi sborník příspěvků, jež zazněly na loňské konferenci „YMCA v proměnách času“, konané u příležitosti 20. výročí obnovení činnosti zmíněné organizace v Československu.

www.ymca.cz

Letní sraz mladých turistů se letos dočkal významného jubilea: zástupci TOMů ze všech koutů ČR se na něj totiž sjeli již potřicáté, tentokrát ve druhé polovině prázdnin na sever Čech, do Šluknovského výběžku.

www.a-tom.cz

Slovenští Slávici a čeští Zpěváčci zazářili 8. října na slavnostním koncertu vítězů dětských zpěváků lidových písní Slávik – Zpěváček 2011 v Piešťanech.

www.folklorisdruzeni.cz

Místopředseda Senátu ČR Petr Pithart navštívil 3. října 2011 na stavbě keltského skanzenu v Nasavrkách Občanské sdružení Boii, jehož je dlouholetým členem; zajímal se hlavně o současný stav zmíněného významného projektu a prohlédl si jeho jednotlivé budovy.

www.boii.cz

Občanské sdružení Letní dům letos opět nabízí firmám, že jim zpracuje originální novoročenky s využitím kreseb dětí z dětských domovů a pomůže jim tak řešit jejich každoroční problém, komu výrobu zadat.

www.letnidum.cz

Mladí salesiáni se v říjnu znovu připojili k akci Misijní koláč, spočívající v pečení koláčků, které byly nabízeny za dobrovolný příspěvek po mši svaté 23. října 2011 v plzeňské katedrále sv. Bartoloměje; výtěžek věnují mladí salesiáni na podporu životních podmínek dětí v Guayaně.

www.shm.cz

Skauti ve více než čtyřech desítkách měst České republiky od 9. do 14. října vybírali do kasiček dobrovolné příspěvky v rámci již tradiční akce Postavme školu v Africe, pořádané společně humanitární organizací Člověk v tísni a Junákem.

www.skaut.cz

Nestačí vyprávět, je třeba zažít

Pětice vybraných lidí z České republiky se v první polovině září účastnila mezinárodního kurzu „Německo a práce s mládeží“ v německém Kasselu.

Mezi účastníky z Prahy a Vsetína byl také projektový manažer chrudimského Občanského sdružení Altus Roman Málek, který byl s celým vzdělávacím programem velmi spokojený: „Nejvíce se mi líbila práce mládeže Červeného kříže, ale i boxcamp či sociální služba „kasselský talíř“. Každý pracovní den dopoledne máme výuku němčiny a téměr každý druhý den odbornou exkurzi. Ty jsou pro mě velkým přínosem, protože práce s mládeží v Německu se týká hodně i sociální oblasti. Velmi zajímavé bylo pro mě poznání vzdělávacího systému ve školství a odborných praxích učňů, kdy mají například soustředěny praxe na jedno centrum uprostřed průmyslové zóny. Zde jsou pohromadě v jednom zařízení malíři, švadleny, truhláři či zedníci a řezníci.“ Studijní cestu mají účastníci hrazeny německým Ministerstvem pro rodinu, seniory, ženy a mládež. Zajímavé ovšem nejsou jen odborné

českých specialit, ale zároveň s představením českého hokeje a také měst. Celý tým po večerech a víkendech také nezahálel, ale navštěvoval zajímavá místa. „Velmi vydařená mi připadala Muzejní noc, kdy přišlo na fontánu několik tisíc návštěvníků. Opomenout bych neměl ani podzimní výstavu, kde mě upoutala expozice biblické společnosti. Navíc na tomto stánku po krátkém rozhovoru jsem dostal i brožurku ve slovenštině,“ vzpomíná Málek. Kromě zástupce Občanského sdružení Altus byli na kurzu i zástupci Junáka, AFS, Občanského sdružení Sarkander či Českého včelařského spolku.

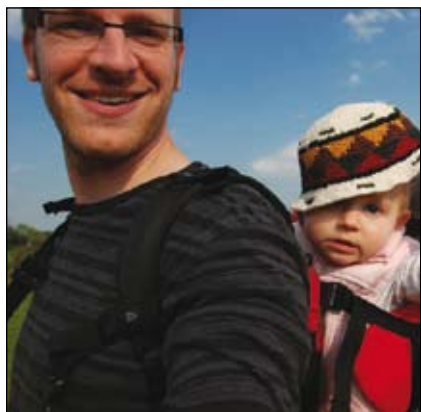
programy, ale například i prezentace zemí. V rámci třicítky účastníků jsou zastoupeny země jako Estonsko, Litva, Lotyšsko, Polsko, Rusko, Slovensko, Španělsko, Turecko, Ukrajina a Maďarsko. Ty se po večerech postupně představovali, a to velmi originálně. Španělské ochutnávkami specialit, česká skupina zase připravila scénu na téma romantické večere v Praze s představováním

Poděkování patří nejenom všem organizátorům z IJABU, pracovníkům Erupa Kolleg Kassel, ale i TANDEMU a České radě dětí a mládeže.

Během podzimu bude možné v sídle chrudimského Občanského sdružení Altus navštívit povídání o studijním pobytu, promítání fotografií a také zážitcích.

Roman Málek

Jací literární nebo filmové hrdinové vás provázeli v dětství?

Vladan Brož,
vedoucí Právní
poradny Transparency
International ČR

Zásadním pro mě bylo setkání s knihami Jaroslava Foglara a Miloše Zapletala. Jejich hrdinové byli totiž docela normálními kluky z reálného života a zároveň bylo v knihách všechno důležité pro můj dětský svět: přátelství, odvaha, dobrodružství, příroda, tajemství, ale i důraz na morální hodnoty. Protože jsem tyto knížky četl ještě v době, kdy bylo obtížné je běžně koupit, bylo jejich získání pro mě navíc vždy určitým svátkem.

Anežka Novotná,
koordinátorka Evropské
informační sítě
pro mládež Eurodesk

Ve čtvrté třídě jsem četla Hochy od Bobří řeky. A až jsem bývala vždycky parádívá holčička, tenhle dobrodružný příběh jsem hltala od začátku až do konce. Dodnes, když se řekne Rikitan, Roy nebo Zelená příšera, mám takový ten pocit, jako když jste uprostřed knížky a nemůžete přestat, jak jste se nechali pohltit. Sama jsem si pak ještě ze dřeva vyrobila 13 barevných knoflíků jako 13 bobříků a snažila se je plnit. Zkrátka, byla to první knížka, kterou jsem přečetla několikrát :-).

Jakub Frydrych,
ředitel Národní
protidrogové centrály

Hrdinové mého dětství pocházeli především z knížek Karla Maye, Julese Vernea, J. M. Trosky, Františka Běhounka, F. A. Elstnera, Vladimíra Neffa a samozřejmě Jaroslava Foglara a moha dalších.

Měl jsem rád autory, kteří popisovali cestovatelské zážitky, dobrodružství, nezištné kamarádství, rytířské ctnosti, boj s nespravedlností a ochranu slabších či potřebných.

Foto archiv respondentů

Pozvánka na Konferenci k uznávání neformálního vzdělávání 2.-3. listopadu 2011, Praha

Motto:

„Vzdělání je to, co nám zůstane, když zapomeneme všechno, co jsme se naučili.“

Karel Čapek

Hlavní témata konference:

Role občanské společnosti a neziskového sektoru v oblasti práce s dětmi a mládeží • Práce s dětmi a mládeží z pohledu státní správy a sociálních partnerů • Kompetence pro život • Situace v uznávání neformálního vzdělávání při práci s dětmi a mládeží v ČR • Celoživotní učení a rozvoj lidských zdrojů • Cesty k uznávání neformálního vzdělávání existují • Proces výběru zaměstnanců • Partnerství pro uznávání neformálního vzdělávání

Jak se přihlásit?

Pro přihlášení na konferenci vyplňte do 31. 10. 2011, 14.00 formulář v sekci Registrace na adrese:
<http://www.nidm.cz/neformalni-vzdelavani/volny-cas/akce-a-seminare/konference-unv-2011>.

Kontaktní údaje:

Daniela Havlíčková, garantka Uznávání neformálního vzdělávání

Tel.: 246 088 282, 774 315 031; E-mail: daniela.havlickova@nidm.cz

Hana Řádová, odborná asistentka garantky Uznávání neformálního vzdělávání

Tel.: 246 088 281, 774 315 036; E-mail: hana.radova@nidm.cz

NIDM MŠMT, Sámova 3, 110 00 Praha 10

Vodácký závod Napříč Prahou přes tři jezy 2011, nahoře foto Michal Fořtík, dole Václav Štěpán

